

Vezmite moje jarmo na seba a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom,

a nájdete odpočinutie svojim dušiam.

Matúš 11:29

Život Pána Ježiša Krista máme zaznamenaný v evanjeliách, či v celom Božom slove. Písmom sme vedení k obdivu nad tým, aký Pán Ježiš bol. To nie je ustráchanosť, to nie je zakríknutosť. To je tichosť srdca, ktorú obdivujeme, ktorú vyznávame, ale často ju u seba nenachádzame – chýba nám.

Vo všeobecnosti platí, že ľudia si vydobyjú svoje postavenie vlastnou silou a častokrát je to hlavne silou reči. Rôznymi argumentmi prekričia toho druhého. Pán Ježiš bol ale niekto úplne iný. On reprezentoval svojho Otca. Reprezentoval síce toho, ktorý je spravodlivý Sudca, ktorý je prísny a ktorého hlasu sa Izrael veľmi bál. Hlasu, ktorý bol pre izraelský ľud ako hrmenie hromu. A predsa Pán Ježiš prichádza z nebies tak, ako o ňom v Písme čítame: Otec ho neposlal, aby súdil svet.

V tichosti Pána Ježiša Krista vidíme túžbu vykonať dielo, ku ktorému bol poslaný, ale svojou iniciatívou a svojím hlasom neprehlušiť svojho Otca a naplnenie jeho vôle. V prorokovi čítame: „*Nebude kričať ani nepovýši ani nedá počuť na ulici svojho hlasu*

.“ (Izaiáš 42:2) Bude tým, ktorý „

nalomenej trstiny nedolomí a tlejúceho knôtu nevyhasí...

“ (42:3) Pre nás je veľmi vzácne, že raz prišla chvíľa, kedy ten tichý a pokorný zvolal veľkým hlasom: „Dokonané je!“

Ľudia mohli sledovať jeho tichosť, kým žil tu na tejto zemi, ale s jeho odchodom, so smrťou na Golgote, je spojený veľký výkrik: „*Dokonané je!*“ (Ján 19:30) V tomto výkriku je svedectvo, že to všetko vykonané v tichosti a pokore, je naplnené, je ukončené. Týmto výkrikom všetkým ľuďom je jasne povedané, že dielo spasenia je už ukončené.

V evanjeliu podľa Jána, v 3. kapitole čítame: „... *neposlal Boh na svet svojho Syna, aby súdil svet, ale aby bol svet spasený skrze neho.*“

(verš 17). Ján Krstiteľ hovoril o ňom: „

Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta!

“ (Ján 1:29) Pán Ježiš neprišiel na to, aby nás odsúdil, ale prišiel na to, aby nás zachránil, aby bolo na ňom odsúdené všetko to zlé, čo sme my vykonali. A všetko to, čo je spojené s hriechom, v ktorom sme sa narodili a v ktorom sme žili.

Hriech je niečo, čo je odporné v Božích očiach. V hriechu sme boli protivní Bohu a hodní odsúdenia. Ale Boh, súc plný lásky, tak miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby

nikto, kto verí v neho, nezhynul, ale mal večný život (Ján 3:16). Boh lásky chcel sňať z nás všetko to zlé, čo sme napáchali a zachrániť nás. A tak Pán Ježiš je tým, ktorý v tichosti prichádza, ktorý koná a plní Otcovu vôľu. Je tým, nad ktorého tichosťou sa podivil aj Herodes a mnohí iní, keď neodpovedal na ich otázky. Avšak na otázku záchrany jeho slovo, ktoré ten tichý a pokorný služobník zvolal, jasne zaznelo: „*Dokonané je!*“

Sme vďační Bohu, že si túto skutočnosť na spoločných zhromaždeniach môžeme pripomínať a uvedomovať si, akým spôsobom a na základe čoho sme zachránení a spasení, že slovo „*Hľa, tvoj Kráľ prichádza*“

„, sa už naplnilo v našich životoch v Pánovom prvom príchode. Teraz máme túžobné očakávanie, že On znovu príde, aby si nás zobral tam, kde je On. Lebo to chce, aby tam, kde je On, sme boli aj my. Dovtedy pre naše životy služby a chodenia s ním zostáva jeho výzva: „*Vezmite moje jarmo na seba a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom a nájdete odpočinutie svojim dušiam*“.

Nech Boží pokoj a odpočinutie zostáva so všetkými nami!